

Není jedno, jak čteš Bibli!

V Poděbradech jsme se při letošním setkání *Generace 50 plus* učili číst! Abych to upřesnil: senioři se učili číst Bibli. Jestliže při loňském setkání byla na přetřesu otázka, ***jak často čteme Bibli***, tak letos jsme se vydali na celotýdenní poznávací cestu, abychom si řekli ***jakým způsobem číst Bibli***. Inspirací a vodítkem byla kniha dvou kanadských autorů, nad kterou se zamýšleli i účastníci letošního Biblického týdne s bratrem Danielem Dudou. Její název je ***Na divadelní scéně dějin***.

V pěti večerních zastaveních jsme si představili Bibli jako jeden ucelený příběh. Většina lidí se na ni totiž dívá jako na sbírku příběhů, morálních a teologických pouček, náboženských směrnic, historických informací nebo i poezii. Důsledky takového přístupu jsou neblahé. Tak například betlémský příběh narození Pána Ježíše západní svět vytrhl z kontextu velkého příběhu Bible, ověnil ho národními zvyky a tradicemi a proměnil tak na legendu, která vede k nákupnímu šílenství. Stejným způsobem vtáhli lidé do oblasti folklóru biblický velikonoční příběh.

Jestliže jako věřící dovolíme, aby jednotlivé části Písma byly vytrženy ze souvislosti uceleného Božího poselství, pak je postavíme do stejné roviny s ostatními knihami naší kultury. Kniha knih se nám tak stává pouhou čítankou a pozbývá moc měnit naše myšlení a jednání. Je nezbytné, abychom se ji naučili číst tak, jak má být čtena: jako jeden rozvíjející se příběh, v němž jsou zachyceny Boží úsilí a aktivity, které směřují k obnově hříchem postiženého stvoření a pro spasení světa. Jinými slovy řečeno: číst správně Bibli znamená porozumět jejímu hlavnímu a základnímu poselství.

Autoři zmíněné knihy chtějí ukázat, že po stvoření světa a po následné vzpouře člověka, která Boží dílo pokazila, se Bůh vydal na cestu obnovy toho, co učinil. Svět se vydal na cestu zkázy, ale Bůh se k němu neobrátil zády. Zvolil dlouhou cestu záchrany, aby ztracené lidi učinil svým vlastnictvím a aby se svět stal opět jeho královstvím.

Když se tímto pohledem díváme na Bibli, tak poznáme, že to, co je v ní obsaženo mezi její první knihou Genesis a poslední knihou Zjevení, je strhující líčení Boží lásky, jeho shovívavosti a trpělivosti. Lidé opakovaně Boha sesazují z trůnu, utíkají před ním, odvracejí se od něho, ale on se znovu a znovu pokouší obnovit s nimi vztah, který jim přináší jen dobro, plynoucí z jeho požehnání. Přeje si, aby lidé žili v jeho království, a ne pod nadvládou knížete zla.

Starý zákon ukazuje, jak se Bůh navzdory lidské neposlušnosti a opakovaným vzpourám proti jeho otcovskému vedení neustále ke svému lidu vracel. I když lidé nesli trpké ovoce svého jednání, tak je neopustil a důsledně stál za slibem, který jim dal hned po jejich prvním pádu. Tehdy nad svůdcem a původcem zla vynesl soud a zavázal se, že svrhne vládu hříchu a udusí síly zla, které se v příběhu Adama a Evy rozpoutaly. Tento slib obsahuje první biblické zaslíbení s radostným evangelijním poselstvím, jež směřuje ke Spasiteli Ježíši Kristu.

Ovšem ani smysl Ježíšova příběhu nepochopíme, pokud ho nebudeme vidět jako vrcholnou epizodu velkého příběhu Bible, který líčí Boží dílo spásy v dějinách lidstva. Od počátku zde chtěl mít Bůh své království, v jehož středu by mezi stvořenými bytostmi přebýval. Lidé však toužili po svém království a po svém králi. Měli své cíle a plány, ty se jim však hroutily. Babylonské zajetí, nadvláda pohanských Řeků a krutých Římanů – to byly

výsledky, ke kterým ve svém úsilí dospěli. Marné byly jejich pokusy o převrat a řešení situace. Plané bylo čekání na heroického mesiáše, který vyžene nenáviděné okupanty.

Na Starý zákon navazuje novozákonní zpráva o nečekaném „sametovém zvratu“. Vrcholnou událostí v biblickém příběhu je vystoupení mladého muže z Nazaretu, syna tesaře, který oznámil: „Přišlo Boží království a já jsem jeho představitel.“

Důvěryhodnost svého prohlášení potvrdil svými mocnými skutky. Dokázal, že jako král Božího království má zachraňující a spásnou moc. Přesvědčil, že chce učinit konec vlády nemoci, že chce odstranit bolest a že má moc nad přírodou i smrtí. V jeho činech lidé mohli zahlédnout záblesky obnoveného světa, do kterého satan a jeho démonské síly nemají přístup.

Ježíšova návaznost na Starý zákon byla v tom, že upozornil na trvalou platnost zásady, kterou starozákonní lidé neustále přehlíželi: odmítal nenávisť a touhu po odvetě a vyzýval k lásce i k nepřítelům. Celým životem ukázal na základní princip identity občanů Božího království: Být požehnáním a světlem pro všechny lidi a národy.

Ježíš ukázal, jak očekávané Boží království vstupuje do života lidí. Svou smrtí v Jeruzalémě zajistil definitivní vítězství Božího království a zmrtvýchvstáním toto království nastolil. Nepřišlo ještě v plné moci, ale není již síla, která by jeho konečné nastolení v plné slávě odvrátila.

Biblické zprávy o Kristově pozemském pobytu končí v evangeliích, ale další knihy Nového zákona přinášejí zprávy o tom, jak se biblický příběh rozvíjel dále. Z Jeruzaléma se záhy po Ježíšově odchodu d nebeskému Otci rozeslo poselství evangelia po celé Římské říši. Církev, kterou na samém začátku někteří odsoudili k zániku, začala se pod vlivem Božího ducha šířit, aby mohl být biblický příběh uzavřen. Jako se všechno dosud splnilo, tak se naplní i jeho poslední události: Ježíš Kristus přijde jako král – tentokrát v plné slávě, zasadí smrtelnou ránu původci zla a nastolí Boží království.

V Poděbradech jsme si letos připomněli, že biblické drama ještě neskončilo a že v něm nikdo z nás není pouhým divákem. Všichni jsme živými účastníky. Jsme povoláni, abychom pokračovali v úloze, kterou na počátku Bůh svěřil starému Izraeli a kterou později od Ježíše převzali první křesťané. Pokračovat v poslání rané církve znamená věrně nést poselství o Spasiteli Ježíši Kristu. Svědčit o něm znamená zahrnout obnovující Boží moc do každodenního života, do rodinných, sousedských a občanských vztahů.

Jsme vděčni, že autoři knihy *Na divadelní scéně dějin* nám ukazují, jaké místo v biblickém příběhu zaujímá každý z nás.

Jiří Drejnar

(Pokud chtějí knihu získat i zájemci, kteří v Poděbradech nebo na českém Biblickém týdnu nebyli, mohou ji získat prostřednictvím nakladatelství Advent-Orion nebo přímo v Luxpressu, který ji vydal. Publikace má název „Na divadelní scéně dějin“ a jejími autory jsou C.G. Bartholomew a M.W.Goheen.)